

Andakt på Earth Hour

Den här timmen, Earth hour, är en timme för allt som lever. Runt om i världen släcks lampor för att skicka ett budskap om att vi, tillsammans i världen, behöver stanna upp och bli varsamma om livet. Om den här planeten vi bor på. Idag hotas många växt- och djurarter av utrotning och utsläppen av växthusgaser gör hela planeten varmare, med många och svåra följdverkningar för allt levande. En timme stannar vi upp, som en symbolhandling för att visa viljan till förändring.

Vi har bjudit in till kyrkan för att vara tillsammans under den här timmen. Med det vill vi också uppmärksamma att vi hör ihop, att vi behöver varandra – det finns en kraft i att komma samman. Det är lätt att känna sig ensam och maktlös inför de stora kriserna, vi behöver också få syn på att vi kan göra mer tillsammans och att det finns en glädje i det gemensamma arbetet för livet.

Här i kyrkan vill vi också påminna om och uppmärksamma Guds kärlek till hela världen, till allt skapat. Vi läser i bibeln om att Gud skapar och älskar världen och vill rädda den. Evangeliet, det glada budskapet, ska berättas för hela skapelsen, står det. Om Jesus Kristus kan vi läsa att han är den förstfödde i hela skapelsen, i honom skapades allt i himlen och på jorden! Hisnande ord, de kan hjälpa oss att förstå att Jesus är vägen, också när det gäller att älska och vårda den planet som är vårt gemensamma hem.

I en av psalmerna, Ps 36, kan vi läsa om Guds nåd, rättvisa och omsorg om människor och djur: *Herre, till himlen sträcker sig din nåd, din trofasthet ända till skyarna. Din rättfärdighet är som väldiga berg, din rättvisa som det djupaste hav. Herre, du hjälper både människor och djur. Din nåd är dyrbar, o Gud, i dina vingars skugga finner människor tillflykt. De får njuta överflödet i ditt hus, i din glädjes strömmar stillas deras törst. Ty hos dig är livets källa, i ditt ljus ser vi ljus.*

När vi har släckt ner alla lampor, när vi stänger av skärmarna och maskinerna, och blir stilla en stund, kan vi ibland känna att allt ljus, alla flöden av texter och bilder, allt vi köper och upplever – ändå lämnar oss liksom törstiga. Det tar inte slut, vi blir inte färdiga, vi hittar bara mer som lockar oss bort från det som är nu.

Psaltarpsalmens ord om att få stilla sin törst i Guds glädjes strömmar vill bjuda in oss till ett annat flöde, bortom skärmarna. Vi är efterlängtrade vid Livets källa, hos den som skapar och älskar. Det finns ett ljus som lyser upp så att vi verkligen kan se varandra, växter och djur och själva livet på riktigt. Ett ljus som låter oss ana Gud i allt.

Det är tid att vända om, och vi får gå i hoppets och ljuset riktning. Vi ställer om tillsammans.

Skreven av Lena Bergström, evangelist Equmeniakyrkan

Equmeniakyrkan